Ч. 225. Субота 21 (8) жовтня 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гаусмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Сойм краєвий.

На початку вчерашного засіданя відчитано ряд внесень і інтерпеляций, а між сими послідними і слідуючі: пос. о. Богачевского до Виділу краєвого в справі неправного поступованя зверхности громадскої в Турі великій пов. долиньского; — пос. д-ра Олесницкого і тов. в справі надужитя при виборах з V. курні в станиславівскім повіті; — о. Богачевского: 1) в справі неправного стягненя податку від Генриха Спіса в Суходолі; — 2) в справі виборів до Ради повітової в Долині; — 3) в справі шкід роблених диками в долиньскім повіті; — 4) в справі надужить камерального управителя в Лопянці, Рутовского.

Посол о. Стояловский поставив внесенє, щоби винагороду за підводи визначувано в тій самій висоті не лиш за ті, котрі доставлюють для войска, але також і за ті, що призначені для жандармериї і урядників, та щоби підводи доставляли безпосередно селяни. — Пос. о. Шпондер доказував в своїй промові, що уряди податкові взивають нераз сторони, щоби они платили другий раз податок, мимо того, що они виказують ся квітами, доказуючими, що податок вже заплачений. Бесідник домагав ся отже в своїм внесеню, щоби завізвати правительство, аби оно видало розпоряджене до властий скарбових, щоби ті не змушували сторони, котрі викажуть ся квітом, платити ще раз податок і ждати, аж урядово буде розслїджено, чи той податок дійстно заплачено чи ні. Внесенє се передано комісиї податковій.

Пос. др. Олесницкий мотивував три свої внесеня в справі зміни ординациї виборчої громадскої, повітової і соймової. В першім внесеню домагав ся др. Олесницкий, щоби кождий член громади, оплачуючий що найменше шесту часть цілої суми безпосередних податків приписаних в громаді до оплати, а також і кождий властитель придїленої до громади посілости табулярної, становлячої окреме тіло табулярне а не утворене з власности табулярної на основі закона о рентових оселях з 17 лютого 1905, від котрої річна належитість в реальних податках державних т. є. домовім і ґрунтовім виносить що найменше суму 50 корон, мав право бути без вибору членом ради громадскої, скоро єсть австрийским горожанином а нема ніякої причини, щоби его виключити після §§. 3, 10 і 11 ординациї виборчої для громад.

В другім внесеню жадав др. Олесницкий, щоби право вибору членів ради повітової в куриї громад сільских мали також горожани австрийскі, котрі посїдають в повіті табулярні майна і оплачують річну суму не меншу як 50 корон а не доходячу до 200 корон безпосередних податків, о скілько їх посїлість не була утворена з власности табулярної на основі закона о рентових оселях дня 17 лютого 1905.

Наконець в третім внесеню домагав ся др. Олесницкий, щоби повнолїтні, австрийскі горожани, властителї табулярної посїлости, не належачої до звязи з громадою, від котрої належитість річна в реальних податках державних виносить що найменше 50 К а не доходить до повної суми 200 К, мали з увзглядненем закона з 20 вересня 1866 — о скілько посїлість їх не була утворена з власности табулярної на основі закона о рентових оселях з дня 17 лютого 1905 — яко виборцї участь в виборі посла з громад сільских того округа виборчого, в котрім лежить тота посїлість. З помежи кількох властителїв такої посїлости той лиш мав би бути виборцем, котрого би всї до того уповажнили. — Всї три внесеня передано комісиї правничій.

Пос. др. Шепель мотивував своє внесенє взиваюче правительство, щоби як найскорше приступило до основаня женьскої семинариї учительскої в Бережанах.

Дальше залагодив сойм ряд петиций, передаючи їх Видїлови краєвому до розслїду і зложеня звіту, а між иншими й слїдуючі: жи-

---

Король диямантів

(З анґлїйского — Ришарда Марша).

1.

Одного дня впав менї в очи заманюючий товстими черенками печатаний інсерат. Коли чоловік в тім сумнім положеню, що мусить їсти з послїдної пів корони, то держить очи дуже широко отверті. Бефштик, котрого величина на жаль не годила ся з величиною мого жолудка, щез в однїй хвили з тарелї і я взяв за ґазету, яку сидячий передомною гість саме що скінчив читати. Інсерат, який сейчас впав менї в очи, звучав, як слїдує:

„Бачність! Великої ваги для того, котрого обходить!

„Коли Джемс Савтем, що був якийсь час в Дельбору, схоче зголосити ся до підписаних, то дізнає ся о чімсь для себе дуже користнім. — Клївер і Кекстон, адвокати, 30 Бекуп Стріт, Льондон S.E.“

Ну, отже я є Джемс Савтем, що якийсь час перебував в Дельбору, а тепер держить в руцї свій послїдний гріш. Лїпшої вісти для мене не могло бути, як почути в моїм невідраднім положеню щось для мене користного. Я витяв в очах кельнера оповіщенє з часописи, сховав до кишенї і вибрав ся в дорогу. Подана улиця була найнужденнїйша і найкрутїйша, яку я коли бачив, а дім під числом 30 був мабуть найгірший зі всїх, які в тій улици були. Мене приймив якийсь брудно одїтий хлопець, що просив мене заждати короткий час.

За чверть години завів він мене до другої комнати, в котрій було двох мужчин; один з них сидїв при столї, між тим як другий стояв в капелюсі на голові перед вигаслим комином. Они поглянули насамперед на мене, відтак взаїмно на себе і менї здавало ся, що они були здивовані. Чоловік коло стола спитав мене таки просто:

— Ну, пане, чого від нас бажаєте?

Я витягнув витяте оповіщенє з кишенї і сказав:

— Саме тепер перечитав я то оповіщенє. Я Джемс Савтем, що був перше в Дельбору, а коли ви пани Клївер і Кекстон, то я тут в добрім місци, аби дізнати ся від вас о користнїй для мене новинї.

На мої слова якийсь час нїхто не відповідав, оба мужчини глядїли на мене, немов би силували ся спільно розпізнати, до якого рода людий я належу.

— Можете доказати правдивість ваших слів? — спитав мене вкінци чоловік при столї.

— В кишени маю свою карту, а тут суть листи писані до мене! Впрочім я радо уділю вам всяких, яких лиш хочете, вістий про мою особу.

Сказавши то, поклав я мою карту і кілька адресованих до мене листових куверт на стіл, з котрих перед тим повиймав листи. Оба переглядали мої документи і півголосом живо до себе говорили.

Пiднимаючи до гори одну з куверт, показав той чоловік, котрий лише що до мене говорив, пальцем на письмо і сказав:

— Чи отсе ваша теперішна адреса?

— Нї, пане, бо тепер не маю я нїякої адреси.

— Як то розумієте?

— Тепер, правду кажучи, я без кута і хати.

— Хочете тим сказати, що не маєте цїлком гроший?

— Так.

Чоловік з капелюхом на голові, котрий доси не сказав до мене ще нї слова, відозвав ся тепер з неприємним усьміхом:

— Отже цїлковитий волоцюга!

Я від давна лише з трудом міг перед чужими виявляти мої чувства, але Господи Боже, кілько річий мусів я в послїдних часах робити, які були менї в найвисшій степени противні. Перед усім гірку правду пословицї „жебраки не мають права бути перебірчивими“ мусів я на собі самім аж надто досьвідчити. Стоячи під впливом того, рішив ся я на відповідь:

— Очевидно, я так близький до того, щоби стати волоцюгою, як лиш може бути чоловік, що має кілька заставничих карток і одинайцять пенсів готівки в кишени свого послїдного сурдута.

На те розпочав ся на ново шепіт між ними, котрий перервав чоловік в капелюсї, обертаючи ся до мене з словами:

— Коли схочете потрудити ся на пять мінут до передної комнати, то ми відтак будемо дальше з вами говорити.

телів присілка „Сільце" ad Божиків в повіті підгаєцкім о вилучене з громади Божиків і утворене з присілка окремої громади; — громади Остра о вилучене з повіта бучацкого а прилучене до повіта товмацкого; — громади Николаєва в справі утвореня в тій громаді староства. Над сею петициєю завела ся обширнійша дискусия. Комісия вносила, щоби передати єї Виділови краєвому до розсліду а пос. кн. Казим. Любомирский жадав, щоби ще сеї сесиї зложив звіт о сій і других таких самих петициях. — Пос. Абрагамович доказував, що треба би радше в Щирци утворити староство. Пос. Мерунович підпираючи погляди попередного бесідника, поставив внесене, щоби Виділ краєвий, розважаючи петицию громади Николаєва, взяв також під розвагу місточко Щирець. — Палата ухвалила відтак внесене комісиї з поправкою пос. Меруновича.

Дальші петициї як: виділу повітового в Надвірній о признане 60 прц. запомоги на будову дороги ведучої з Ланчина до Печеніжина; о. Генриха Поляньского, гр. кат. душпастиря в Папортній, о реґуляцию і будову дороги через села Кропивник і Князьполь; — Франца Шведа в справі запомоги на розширене варстату виробу скрипок, і т. п. иньші петициї передано Виділови краєвому до розсліду.

Під конець засіданя пос. др. Король і товариші поставили внесене в справі основаня рускої ґімназиї в Самборі. — По сім маршалок закрив засіданє а слідуюче назначив на суботу рано.

Вісти політичні.

З краєвих соймів. — Угорска криза. — Под і в Росиї. — Монархія чи република в Норвеґиї. — З Сербії.

Оногдашнє засіданє моравского сойму було дуже бурливе. Коли іменно член Виділу краєвого Єлінек обговорював віче німецке в Берні і ческий бойкот та запитував, чи ческі посли годять ся з подібним рухом, викликали Чехи бурливі сцени. Пос. Сіленій наводив численні надужитя поліциї, а коли против него виступив бурмістр Берна пос. Візер, Чехи знов зачали єму перебивати і зробили велику бучу.

В Празі відбула ся конференция проводирів клюбів в справі уложеня порядку дневного. Маршалок заявив при сій нагоді, що він не дасть собі відобрати свого права що до укладаня порядку дневного, але готов по можности увзглядннити жаданя предсідателів клюбів.

Угорска ґазета урядова оголосила іменоване всіх дотеперішних міністрів в кабінеті барона Феєрвар'го крім одного міністра рільництва. На місце Дердя іменований міністром рільництва бувший віцепрезидент палати послів бар. Фейліч. — Нове міністерство угорске має бути парляментарнє, значить ся, оно має опирати ся на якійсь партиї парляментарній. Де тота партия — доси того не знати; хиба може що она буде утворена по нових виборах. Здаєсь однакож, що правительство вже тепер формує собі нову партию, до котрої приступить також давна лїберальна партия, котра все ще єсть досить сильна. Лиш ґр. Тіша буде здалека держати ся, щоби своєю непопулярностию не пошкодити новій партиї в самім початку.

В Росиї настала справдешна анархія, хоч она у великій державі безперечно не представляє ся так страшно, як у вістях зібраних разом в ґазетах. Але мимо того заперечити ся не дасть, що настала дійстно анархія, з котрою теперішне правительство не може дати собі ради. Се признають навіть самі російскі достойники. Коли сими днями запитали шефа канцелярії ґен.-ґубернатора Трепова, длячого правительство не старає ся енерґічно здушити теперішний рух страйковий, відповів він: Нема краю, нема правительства, котре було би так демократичне як російске. Від правительства не можна сподівати ся консеквентно переведеного пляну, бо кождий день приносить з'явища, котрі годі було предвидіти. Правительство мусить ходити помежи дощ. Силою годі теперішний рух здушити; він може потягнути ся ще два місяці а може й два роки.

Говорять, що в новім кабінеті, в котрім президию має обняти Вітте, Трепов обійме теку міністра поліциї. Теперішний міністер фінансів Коковцев має рішучо уступити. Так само порішена вже димісия оберпрокуратора сьв. синода Побідоносцева. Для балтийских провінций постановлено утворити нове ґен.-ґубернаторство, так, як оно було до 1876, а ґен.-ґубернатор буде мати право предкладати цареви безпосередно свої звіти.

З Християнії доносять: Аґітацию за заведенєм републики в Норвеґії можна уважати тепер за скінчену. Вислід єї зробив безсумнівне фіяско. Демонстрацийний похід в Християнії не мав і половини тілько людий, кілько социялісти привели тут до послідних виборів. Ані один визначнійший політик не підпер сей рух. Широкі круги населеня хотіли би, щоби криза як найборше скінчила ся і запанували нормальні відносини. Скоро то стане ся, републиканьский рух остане ся лиш в проґрамі кількох скрайних політиків, з котрими ніхто в чинній політиці не числить ся.

Новий статут білградского університету, котрий містить в собі строгі постанови, викликав невдоволенє серед студентів; особливо то не сподобалось, що статут змушує студентів слухати всі виклади. Се стало ся причиною, що студенти постановили скликати велике віче і передати академічному сенатови меморандум, жадаюче знесеня нелюбих постанов. — В краю ширять ся щораз більші непокої а партия, противна теперішному королеви і єго правительству, зачинає поволи підносити голову.

Новинки.

Львів, дня 20 жовтня 1905.

— Впреосьв. Митрополит Андрей Шептицкий виїхав на тиждень зі Львова до Крехова.

— Ц. к. краєва Рада шкільна іменувала д-ра Ант. Бориса заступником учителя в рускій ґімназиї в Тернополи та перенесла о. Василя Лициняка, заступника учителя релїґії в реальній школї в Ярославі, до ґімназиї Франц Йосифа у Львові.

— Іменованя. Львівский висший суд краєвий іменував авскультантами судовими: практиканта концептового краєвої дирекциї скарбу у Львові Яросл. Савчака і судових практикантів: Берн. Френкля, Ант. Соколовского, Сев. Левицкого, Фр. Піцькевича, Сев. Боднара, Евг. Верб'яньского, Андр. Нижанковского, Ад. Кубінталя і Евг. Бачиньского.

— Намірена крадїж в суді. З Косова доносять, що дня 17-го жовтня с. р. вломив ся в ночи невислїджений доси злочинець до будинку тамошного повітового суду. Отворивши кілька шаф і столів і не найшовши нїчого вартістного, полишив незамітно місце своєї нічної виправи.

— Арештованє еміґрацийного аґента. В Кракові арештували сими днями власти Войтіха Томецкого, приватного учителя з Тушова, мілецкого повіта, займаючого ся вивозом еміґрантів до Америки. В часї арештованя вів він двох паробків, обовязаних ставити ся до асентерунку і одного 17-лїтного хлопця. Томецкий стоїть на услугах фірми К. Карльсберґ в Ґамбурзї і каже, що згадана фірма має в кождій громаді в Галичині своїх аґентів.

— Міліонову дефравдацию викрито в народнім болгарскім банку в Софії. На основі приказу міністра фінансів засуспендовано директора і кількох урядників того фінансового заведеня.

— Великий лихварский процес, що потреває кільканайцять днів, розпочав ся оногди перед черновецким судом. На лаві обжалованих засїло 16 осіб, обжалуваних о лихву. Суть то самі директори і урядники т. зв. кредитових товариств

Я зробив, як він бажав, і вийшов до передної комнати.

Менї дали так довго ждати, аж майже моя терпеливість вичерпала ся.

Коли я саме ладив ся відійти, візвано мене знов до середини.

I він сейчас розпочав таку розмову:

— На жаль ми не маємо права пояснити вам, що нас наклонило умістити таке оповіщенє, доки не порозуміємо ся з нашим клїєнтом.

— А хто ваш клїєнт?

— Без єго порученя не можемо вам також того сказати. Не можете відгадати? — спитав чоловік в капелюсї, глядячи на мене майже обиджуючо.

— Нї, цїлком нї і не маю найменшої охоти пробовати того. Поручаю ся!

I я обернув ся до відходу.

Тамтой задержав мене.

— Ще хвильку — сказав — чого ви такі горячі? Для чоловіка у вашім положеню ви якось не дуже цікаві, аби дізнати ся о користній для вас новині?

— Бо ви як видко цїлком не спішите ся сказати менї єї.

— Ми, пане, ділаємо лише з порученя третого, а не самі на власну руку і тому маємо обовязок строго держати ся поручень. Отже слухайте, що ми маємо вам сказати. Ми гадаємо, що наш клїєнт хоче мати вашу адресу, аби безпроволочно з вами лично порозуміти ся, очивидно під услівєм, що ви правдивий Джемс Савтем, котрого він глядає. Але що ви хвилево не маєте мешканя, то ми дамо вам єго.

— Говоріть, прошу, яснійше!

— Умістимо вас в готели і там заплатимо вам удержанє, аж знов щось о нас почуєте. Коли-б показало ся, що ви не правдивий Джемс Савтем, то ми відтягаємо ся і тим що-до нас цїла справа скінчилась би. Навіть в такім случаю не було би то для вас ризико, а радше користь.

Я приймив предложенє; бо коли чоловіка хоронить перед голодовою смертию така велика сума як одинайцять пенсів, то він без сумніву згодить ся на кожде предложенє, яке забезпечує єму перед усім харч і мешканє.

Брудний хлопчище прикликав фіякра, котра забрала мене і мужчину в капелюсї, що зі мною говорив.

Мене завезено до одного з безчисленних малих приватних готелїв, які лежать в дальших дїльницях міста. Між тим як я у возї перед дверми ждав, удав ся мій товариш сам до середини. Вскорі вернув і завів мене відтак до середини, до високої, дуже сухої женщини, котру він називав пані Баренс.

Відтягнувши мене на бік і сказавши менї, що всьо потрібне що до мого мешканя і харчу вже полагоджене, відійшов з запевненєм, що я вскорі знов почую о нїм.

I так лишив ся я в готели, яко гість зависимий від фірми Клївер і Кекстон.

(Дальше буде).

буковиньских, що в своїх товариствах визискували лихвою селян. До розправи покликано 150 пошкодованих, а акт обжалованя обіймає поверх 200 случаїв лихви.

— **Дрібні вісти.** Страйк переплетничих робітників у Львові скінчив ся оногди, коли майстри підвисшили їм тиждневу платню о 2 корони, а робітницям о 1 корону. — З'їзд польских женщин відбув ся дня 19 с. м. в Кракові. В програму з'їзду входив ряд рефератів, між иньшими про участь женщин в праци около подвигненя економічного положеня польского селяньства. — Звістний шведский подорожник, Свен Гедін, вибирає ся в нову подорож до середної Азиї, щоби розслїдити околиції жерел Інду, Брамапутри і великий простір озер в середнім Тибеті. Кошти подорожи покриє шведский король і кількох шведских богачів. — З Парижа доносять, що директор тамошної комічної опери запізвав критика Віля о відшкодоване в квоті 100.000 франків з причини страт, які потерпів театр в наслїдок несправедливих его оцїнок, поміщуваних в однїй парискій часописи.

— **Ушкоджений міст зелїзничий.** Дирекция зелїзниць доносить: З причини ушкодженя мосту в кільометрі 11·1 на шляху льокальної зелїзниці Борки великі-Грималів, в наслїдок пожару торфовищ, здержано дня 17 с. м. на тій зелїзници загальний рух. Перевіз осіб, пакунків і поспішних посилок розпочав ся на ново дня 18 с. м. Рух тягаровий на дальше здержаний.

— **Вибух бензини.** В однїй з кавареньЗальцбурга лучила ся оногди в ночи експльозия бензини. Властитель каварні убитий, а дві особи із служби потерпіли тяжкі рани.

— **Арештоване поета.** Ві второк арештовано в Будапешті — як звідтам доносять до віденьского Fremdenblatt-a — звістного угорского поета Юлїя Рудняньского під закидом фальшованя документів.

— **Подорож бальоном з Парижа до Угорщини.** З Сенеш-Варалїя на Угорщині доносять з дня 16-го с. м.: Бальон париского клюбу аеронавтичного, котрий дня 15 с. м. о годині 5-ій по полудни вилетів в Парижи з членами клюбу ґр. Розаном і Фором, упав щасливо дня 16 с. м. в полудне в місцевости Альмаш, в комітаті Торонталь.

— **З філії „Сільского Господаря" в Олеську.** Наша філїя має сего року в своїй шкілці 2.000 щеп овочевих на продаж, а то: грушки по 80 с., яблоні, сливи і черешні по 60 с. за штуку (ціни знижені). Щепи гарні і дорослі. При зголошуваню треба подати докладно свою послїдну стацию зелїзничу і належитість за щепи наперед прислати. Члени Олеської філії, уплативші за р. 1905 свою членьску вкладку (2 К), одержать 3 щепи даром, о котрі однакож мусять ся зголосити. Можна і тепер приступати в члени і ссійчас одержать новоприступивші 3 щепи даром. Члени, що не належать до філії в Олеську, лиш до центрального товариства у Львові, або до якої иньшої філії „Сільского Господаря", можуть тілько через Головний Видїл у Львові або взглядно через видїл своєї філії набути наші щепи і тому потребують тамже о ті зголошуватись. — Від видїлу філії „Сільского Господаря в Олеську"-

— **Перші загальні збори філії руского товариства педаґоґічного в Стрию** відбудуть ся дня 1 падолиста с. р. в сали „Народного Дому" з отсим дневним порядком: 1) О годині $8^1/_2$ богослужене на інтенцию товариства. 2) Відкрите зборів о годині 11. 3) Відчитане статуту і вписи членів. 4) Вибір голови і видїлу. 5) Внесеня членів.

— **Осторожно з оружием!** Оногди забавляли ся два парубки в Білій Кирници на Буковині, мірячи із жарту один до другого з револьверів. Нараз револьвер одного з них П. Макарова вистрілив і другий парубок Кирилов упав трупом на місци. Серетский суд арештував мимовільного убийника і веде против него слїдство.

Телеґрами.

Берлин 20 жовтня. Міністер торговлї Міллер одержав димісию; его наслїдником іменований президент західних Прус Дельбрік.

Білград 20 жовтня. На жадане ректора полїция хотїла розігнати віче студентів, але в наслїдок протесту полїция усунула ся і віче відбувало ся дальше.

Білград 20 жовтня. Партия народна ухвалила адресу до короля, в котрій вказує на непевність житя і майна в Сербії, порушає справу заговору офіцирів і жадає приверненя дипльоматичних зносин з Анґлїєю.

Цетинїє 20 жовтня. Урядова ґазета заперечує вість, мов би то Чорногора дістала від Італії в дарунку 40 пушок. Тоті пушки купило чорногорске правительство у одної італїяньскої фірми.

Риґа 20 жовтня. В наслїдок „чужих людий" на зборах студентів полїтехніку замкнено.

Катеринослав 20 жовтня. Підчас похорону жертв послїдних розрухів прийшло до грізних демонстраций, а відтак до розрухів на двірци. Вчера розрухи повторили ся. Завізвано на поміч войско, а товпа стала кидати камінє і ранила двох вояків тяжко, а трох легко. Школи замкнено.

Міньск 20 жовтня. Вчера зібрало ся около 800 робітників на улицях міста. Козаки розігнали їх і зранили при тім кілька людий.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць** оповіщує: Скорочене речинця заладованя, взглядно виладованя посилок на всїх шляхах ц. к. австр. зелїзниць державих і на шляхах зелїзниць приватних позістаючих в зарядї державнім з виїмкою зелїзниць приватних в Дальматиї. — По мисли постанов §. 69 точка 7 реґуляміну руху для зелїзниць в краях, репрезентованих в думі державній і на підставі розпорядженя ц. к. Міністерства зелїзниць, оголошеного в Дневнику розпоряджень для зелїзниць і плавби ч. 118 з 1905, скорочує ся означений тарифою речинець за- і виладованя посилок на 6 годин денних на шляхах ц. к. австр. зелїзниць державних і зелїзниць приватних позістаючих в зарядї державнім, з виїмкою таких зелїзниць в Дальматиї. — Постанови сї входять в жите з днем 12 жовтня 1905 і дотичать також шляхів промислових.

— **В товаристві взаїмних обезпечень „Днїстер"** видано в місяци вересни с. р. 22.667 важних поліс на суму 19,512.203 кор. обезпеченої вартости з премією 198.453 кор. 03 сот. Разом від 1 січня по конець вересня с. р. видано 155.120 важних полїс з премією 1,452.674 К 29 сот.; попередного року за той сам час було 136.563, важних полїс з премією 1,246.852 кор. 11 сотиків, отже сего року єсть о 18.557 полїс і 205.822 кор. 18 сот. премії більше.

Шкід в вересни було 386 случаїв, від початку року по конець вересня було 1800 шкід, котрі разом з коштами лїквідациї виносять 1,048.428 корон — з чого по потрученю части реасекурованої лишаєсь на власний рахунок 494.870 кор.; в порівнаню з роком попереднимєсть сего року о 99 шкід більше і о 34.114 кор. відшкодованя більше.

Фонди Товариства виносять 1,280.818 корон 36 сотиків.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1905.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Перем.
	6·10	„ Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	8·50	„ Кракова, Відня, Хирова (ч. Перем.)
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
	11·55	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·15		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·45	„ Тухлї ($^{15}/_6$ до $^{30}/_9$), Скольного ($^1/_5$ до $^{30}/_9$)
	4·32	„ Яворова
	5·00	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·15	„ Підволочиск, Гусятина, Заліщик (на Підз.)
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
		в ночи
	9·10	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·50	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	9·00	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	9·23	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·10	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	2·55	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	4·10	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	4·15	„ Кракова, Відня, Сянока
	4·20	„ Самбора, Хирова, Сянока
	5·50	„ Коломиї, Жидачева, Керешмезе
	5·58	„ Яворова
		в ночи
	6·25	До Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·30	„ Рави рускої
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^1/_5$ до $^{30}/_9$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·55	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·05	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·10	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·00		„ Підволочиск, Заліщик, Гусятина
2·40		„ Іцкан, Потутор, Скали
2·50		„ Кракова, Відня, Хирова
2·51		„ Іцкан, Калуша

Замітка. Час середно-европейский єсть пізнійший о 36 мінут від часу львівского. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 27).